

О. Ф. Саєнко за виготовленням панно «Ленін у Розливі».

НАПИСАВ ось ці три слова і замислився, не знаючи з чого почати писати про видатного майстра декоративного мистецтва республіки, талановитого співця українського народу, якому у минулому році виповнилося 70 літ, а

на початку нинішнього присвоєно високе звання Заслуженого діяча мистецтв Української РСР. Можливо, з тієї давньої картини «Минуле», створеної зовсім молодим художником ще десь у 20-х роках. В ній своєрідний роздум про долю трудового народу, про його ві-

ковичні страждання і болі, котрі і самому довелося пережити.

Народився і виріс він серед чарівної живописної природи на Чернігівщині, де присидянки курчаві луки в м'яких ранкових туманах з духмяним запахом лугового сіна і дрімотливими лелеками на копицях, а поруч страдницька картина підневільної тяжкої праці хлібороба на панщині. Зігнуті страдницькі постаті жінок з серпами, і хрипливий вереск дитяти під копою. Дуже, нескінченне погейкування плугатара, що загубився десь серед ріллі у борозні. Дивися і ніяк не збагнеш, хто ж бо в ярмі — воли чи згорблена напівзаросла людина у полотняному латаному одязі. Проти такого життя і повстав його батько — вчитель, соціал-демократ Феропонт Петрович Саєнко. Він брав участь у нелегальному гуртку, який вперше на Україні саме в Борзні видав на гектографі працю В. І. Леніна «Що таке «друзі народу» і як вони воюють проти соціал-демократів?».

Маленькому Сашкові дуже подобалися батькові друзі: високочолі, гострі на слово, відверті, з вольовим, мужнім обличчям. Таким людям нічого не було страшним: ні царські тортури, ані дале-

ка каторжанська Сибір. То ж й сталося так, що за революційну діяльність і розповсюдження забороненої літератури батька, разом з іншими такими ж безстрашними революціонерами, засилає царське самодержавство до Сибіру.

НАРИС

Важкі то були часи. Не варто і згадувати про них. Пасучи панську худобу, забирався десь у копицю подали від хлопчаків і з головою поринав у захоплююче для нього заняття — спочатку вирізував різні візерунки на дереві, мерезив із соломі цікаві фігури, малював, а потім... Хіба ж не пішло все те з перших кроків, незабутніх спостережень і спогадів дитинства.

Композицію «Минуле» розділяє на дві рівні частини розлоге дерево. У лівій — відображено працю на панських полях. У правій — ті, хто користувалися наслідками тяжкої селянської праці — п'яний пан у кріслі і пихата пані з пуделем. Ця декоративна картина глибоко динамічна, створена у народному стилі.

Нахил до мистецтва проявився у хлопця рано. Одна із його робіт потрапила якось до рук сина відомого російського художника Мико-

ли Ге — Петра Миколайовича. Вражений обдарованістю глухонмого хлопчика, він допомагає йому влаштуватися до Петербурзької школи. Тут Сашко не тільки вчився малювати, що він дуже любив, але й не у меншій мірі захоплювався столярюванням. Вже в дев'ятому класі для нього запросили спеціального вчителя, малювання, який направляв і розвивав здібності хлопця в більш широкому плані.

Успішно закінчена школа. Дуже хочеться вчитися далі. Та глухого юнака не приймають в Академію мистецтв і він ні з чим знову повертається на рідну Чернігівщину. З ранку до вечора трудиться в полі, допомагає матері заробляти для сім'ї бодай на кусень хліба, а вночі довго просиджує над малюнками. Говорити не міг, а сказати так багато хотілося. От все те і намагався висловити в своїх малюнках.

Вже з ранніх літ відмічався великою наполегливістю і завжди доводив задумане до кінця. Свої малюнки, насамперед, показував матері і старшим — братові Петрові та сестрі Марійці, копра вже вчилася в той час в гімназії. Марійка при цьому відразу ж кидалася цілувати Сашку, а мати щоразу

ЛЕНІНЬСЬКА ЕСТАФЕТА У ХЕРСОНІ

Ледве зайнявся світанок, а члени обласного штабу й керівники облівіділу УТОГ прийшли на вокзал, щоб зустріти делегацію, яка доставила республіканську Ленінську естафету культури із Запоріжжя.

За давнім народним звичаєм, зустрічаємо гостей хлібом-сіллю, підносимо квіти. Після обміну короткими привітаннями гості і господарі сідають в машини і направляються в центр міста, щоб покласти живі квіти біля пам'ятника Володимиру Іллічу. Потім гості знайомляться з визначними місцями міста. З великою цікавістю оглянули вони морський і річковий порти, історичні пам'ятники, пов'язані з життям і діяльністю великих російських полководців Суворова та Ушакова. Познайомились з місцями періоду Великої Вітчизняної війни.

Херсонці люблять своє місто, пишуться його славною історією, а ще більше його чудовим сьогоденням.

А до святково прибраного Будинку культури збиралися кращі виробничники і передовики сільського господарства. Прибули делегації з усіх міждрайвідділів УТОГ.

О 18-ій годині член республіканського штабу по проведенню Ленінської естафети культури О. Берднікова відкриває урочисті збори і надає слово керівникові

делегатії Запорізького обласного штабу В. Биковцю. Після інформації про виконання умов естафети по Запорізькій області під оплески присутніх естафети і книга запису рапортів передається голові Херсонського облівіділу І. Алфімову і членам обласного штабу.

Із словом-відповіддю виступив І. Алфімов. З рапортами виступили члени Херсонського обласного штабу. Про виконання зобов'язань Херсонським УВП доповіли директор Н. Титова і майстер зміни Л. Костянтинова. План по випуску валової продукції за 1969 рік колектив цього підприємства виконав 10 грудня. Реалізовано готової продукції понад план на 128,2 тис. карбованців, підвищено продуктивність праці. Значно перевиконано план нагромадження та інших техніко-економічних показників.

Бурхливими оплесками було зустрінуто повідомлення про те, що за IV квартал минулого року колектив Херсонського УВП у соціалістичному змаганні домогся чудових успіхів і зайняв перше місце серед підприємств системи УТОГ.

Того ж вечора силами учасників художньої самодіяльності був даний концерт.

Цей урочистий святковий день надовго збережеться в пам'яті присутніх. **О. ТРОХИМЕЦЬ.**

Гідно зустрінемо ювілей великого Ілліча! — під таким девізом трудяться сьогодні педагоги й учні школи-інтернату № 91 міста Одеси.

Вся навчально-виховна робота спрямована на те, щоб глибоко вивчити життя і діяльність В. І. Леніна. Вихователі проводять у групах бесіди про вождя, використовуючи спогади С. М. Кірова, М. І. Ульянової та Н. К. Крупської.

Нещодавно тут відбувся піонерський збір на тему: «Серця молодих повніються любов'ю до Вітчизни».

РАПОРТУЮТЬ КРИМЧАНИ

Урочисто було того вечора в Сімферопольському клубі. В залі зібралися голови первинних організацій, представники міждрайвідділів УТОГ, ударники комуністичної праці і передовики виробництва УВП. Тут відбулася передача Ленінської естафети культосвітніх закладів області нашого Товариства.

З великою увагою заслухали присутні звіт голови обласного штабу Ленінської естафети тов. Кирилової. Вона відзначила, що культосвітні заклади області, виконуючи умови Ленінської естафети, значно поліпили масово-виховну роботу серед членів Товариства. Активізували свою ро-

ЩОБ ЖИТИ ПО ІЛЛІЧУ

чизни». Перед піонерами із спогадами виступив делегат III з'їзду комсомолу тов. Каракозов. Діти зустрілися також з учасниками громадянської та Великої Вітчизняної воєн Голубенком І. Н. та Горбилем Л. Ф. Вони розповіли школярам про свою боротьбу за незалежність нашої Батьківщини.

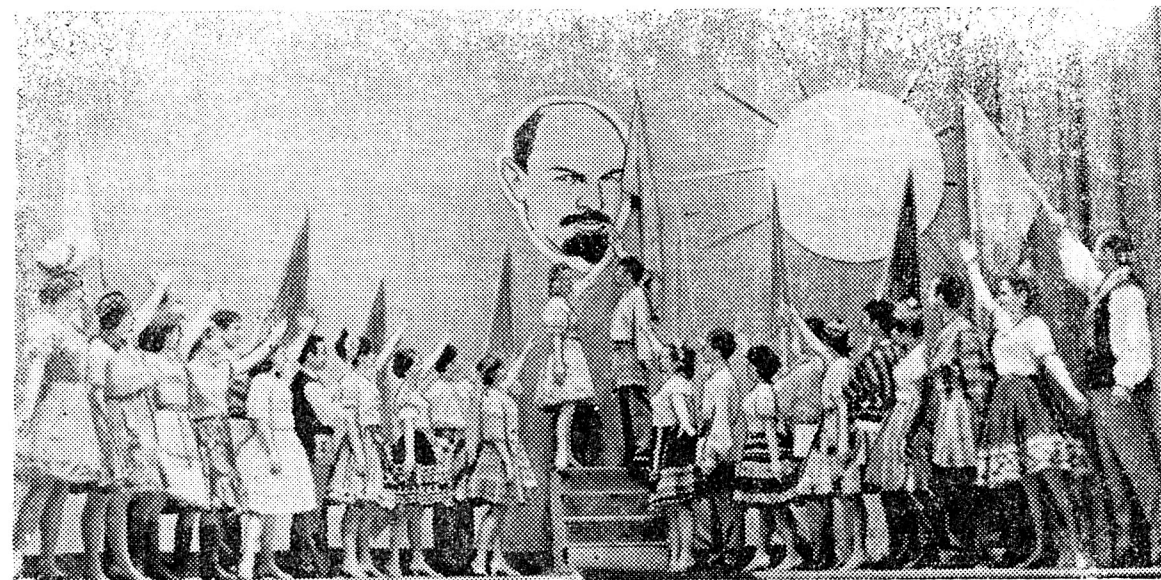
Щоб краще уявити життя Ілліча, вихованці школи здійснили минулого року поїздку до Москви та Ленінграда. Вони побували в

мавзолеї В. І. Леніна, в музей-квартирі Ілліча, в Петропавлівській фортеці, а також на крейсері «Аврора». Ця поїздка була сповнена незабутніми враженнями.

У всіх виховних групах до Ленінського ювілею оформлено стенди. Ось теми деяких: «Ми онуки Ілліча», «Живемо, трудимось і вчимося по Іллічу» та інші.

Ю. ГЕР.

м. Одеса.

Колектив художньої самодіяльності Київського Палацу культури присвячує Іллічу свою нову програму. З нею він виступив нещодавно на зональному творчому звітні в Житомирі. Особливо відзначився хореографічний колектив киян. Нині перед ними

ще відповідальніший екзаме́н — заключний тур республіканського фестивалю.

На фото ви бачите фрагмент із танцювальної сюїти «Широка країна моя рідна» в постановці балетмейстера Н. Б. Трубецької.

Фото І. ЩЕРБАНЮКА.

ЛІТОПИС ТРУДОВИХ СПРАВ (огляд стінної преси)

Закінчився ще один трудовий день. Для колективу УВП він був сповнений натхненною працею на честь Ленінського ювілею: закрійники заощадили тканину, а швейники видали чимало надпланових виробів.

Як же висвітлює трудові будні колективу стінгазета «Швейник»? (Орган партійної, профспілкової та комсомольської організацій Комітету УВП).

Слід відмітити, що значне місце на своїх шпальтах стіннівка відводить підготовці до 100-річчя з дня народження В. І. Леніна. Та воно й зрозуміло. Сьогодні це одна з найважливіших тем всієї партійно-радянської преси.

З номера в номер «Швейник» систематично повідомляє своїх читачів про хід соціалістичного змагання за ощадливе витрачання матеріалів, виконання плану тощо.

Для подачі таких матеріалів членів редколегії використовують найрізноманітніші жанри і форми: короткі і змістовні повідомлення з цехів та бригад, виступи передовиків виробництва, а також розповіді про кращих трудівників УВП, що ведуть перед в ювілей-

ному Ленінському змаганні. Такі матеріали, як правило, ілюстровані.

Належну увагу приділяє редколегія «Швейника» висвітленню питань діяльності соціалістичного змагання. У стінгазеті виступив директор підприємства М. В. Кабанов. У статті він проаналізував підсумки діяльності УВП за минулий період, назвав конкретні цифри, за які повинен боротися колектив протягом року. Згодом, з аналізом виробничої діяльності підприємства за півріччя виступила економіст УВП С. Лісниченко.

Періодичність виходу «Швейника» — один раз на місяць. Але, незважаючи на це, стіннівка відгукується на всі важливі події в житті колективу. Поруч з виробничими питаннями, висвітлюється культосвітня робота, організації відпочинку трудящих, викриває недоліки в роботі окремих дільниць, гостро висміє бракоробів.

Кожен номер стіннівки добре ілюстрований і оформлений. Глибоко змістовні матеріали, написані ясною, дохідливою мовою. Вони завжди привертають увагу читачів.

довго розглядала малюнки сина і, стиснувши губи, підносила до очей фартушину, приказуючи:

— Маєш ти, синочку, талант до малювання та не маєш мови. От якби ще вмів розмовляти.

І заходилася в розпачливому плачі. Сашко стояв похнюплений, нерухомий. Він добре розумів горе матері, і слюзи чавили йому горло. Марійка умовляла матір:

— То не біда, що наш Сашко не говорить, але він же все добре розуміє, мамо.

І мати раптом вгамовувалася. Може, від тих слів, чи від непоправного лиха. Тільки зітхала і вже намагалася не дивитися в бік сина.

Марійка приладнювала нову картину над Сашковим ліжком, а потім, обнявши брата, милувалася ним разом з ним.

Говорять, що справжнє щастя, якщо воно є, завжди приходить, хоча іноді, не в пору. Тільки після революції відчинилися для Олександра Саєнка двері для навчання. У 1919 році він вступає до Миргородського художньо-промислового, а потім стає студентом Київського художнього інституту. Збулася, нарешті, давня юнацька мрія. Професор інституту, відомий художник-архітектор Василь Григорович Кричевський відразу ж прийняв увагою до здібного хлопця. Він багато допомагає йому, запрошує працювати разом до своєї майстерні. Жадоба до знань,

потяг всього його еста тонко відчувати навколишній образотворчий світ і майстерне відтворення його на полотні, декоративній картині дає змогу Олександрові досягти незрівняних успіхів у навчанні. Його дипломна робота по оздобленню внутрішнього вигляду сільради була оцінена на відмінно.

Вже з цього дня і починається самостійне творче життя молодого митця. Не завжди воно увінчувалося успіхом. Були, безперечно, і розчарування. Але пошуки нового, незвіданого приносили безмежну радість творчості.

Ще в студентські роки Олександра Саєнка хвилює і приваблює героїчне минуле рідного народу, його звичай, побут. Знаючи це, В. Г. Кричевський запрошує його оздобити приміщення Історичної секції Всеукраїнської Академії наук. Тоді О. Саєнко і виконує з кольорової соломки відомі панно «Козак Мамай», «Семен Палій» (на коні із лютькою), «Невільники» та інші. Вони назавжди увійшли до царини українського декоративного мистецтва, стали його надбанням, як цілком оригінальні, високомайстерні твори.

Краса природи рідного краю, мистецтво народу — невичерпне джерело для кожного митця. І це собі усвідомлює, глибоко осмислює у своїй творчості молодий художник.

На відомій виставці українського народного мистецтва 1936 року його твори відзначені дипломом I ступеня. Олександр Саєнко стає всіма визнаним художником.

Його запрошують у творчу групу по оформленню українського павільйону Всесоюзної сільськогосподарської виставки у Москві. На виставці О. Саєнко виконав із соломки, способом інкрустації, дев'ять тематичних панно. Вони були високо оцінені фахівцями і громадськістю. Відтоді він постійний учасник усіх республіканських та всесоюзних виставок народного декоративного мистецтва, що проходили в Києві, Москві, Ленінграді та містах Прибалтики. Його картини перекликаються з часом, життям радянського народу. «Танок», «Після маневр», «Жити стало краще», «Золота Україна», «Свято врожаю», «Колгоспний достаток», де показано життя за ча-

сів Радянської влади, цілком протилежне тому «Минулому», створеному художником на панно 20 років тому. Але до цього ще слід додати оптимістичну звучність кольору, його незрівняну поетичність, величну єдність людини і праці з природою.

У 1938 році за замовленням Київського філіалу Всесоюзного музею В. І. Леніна О. Саєнко виготовляє високомистецьке панно «Ленін», а потім портрет Леніна на дереві соломкою. Ці експозиції, реставровані художником, після війни, і зараз зберігаються в музеї.

Для Шевченківського музею, що в Каневі, виконує картину «Шевченко під вербою», раніше — картину із соломки на дереві «Т. Шевченко». За неї в день 150-річчя з дня народження великого поета і художника українського народу одержав ювілейну медаль та грамоту. Ця картина, а також ряд інших, зокрема, панно «Реве та стогне Дніпр широкий», «На панщині пшеницю жала», експонуються нині в Державному музеї Т. Г. Шевченка в Києві та музеї ім. Шевченка в Каневі.

Та, напевно, найбільш хвилюючим, незабутнім періодом було в його житті і творчості те, коли під час німецької окупації в Борзні художник, ризикуючи власним життям, вирізьблює із дуба пам'ятник В. І. Леніну. Цей пам'ятник було встановлено у Борзнян-

ському парку відразу ж після звільнення міста від німецько-фашистських загарбників.

У 1962 році організовується перша персональна виставка робіт самобутнього художника в Києві. Скільки хвилювань довелося пережити художнику. Та, як і треба було сподіватися, виставка пройшла з великим успіхом. Відвідувачі шанобливо відгукувалися на кожен його твір. Про виставку самобутнього митця писали майже всі газети.

Окрилений успіхом, Олександр Ферапонтович ще більше поринає у свою творчу працю. Через кілька років після того він створює одну із кращих своїх робіт — панно «Ленін у Розливі». Цю роботу відомий художник присвячує 100-річчю з дня народження вождя світового пролетаріату. Готує до ювілею і ряд інших творів.

На виставку українського народного мистецтва, що незабаром проходитиме в Києві, митець підготував із свого творчого доробку нові роботи. І в кожній з них Олександр Ферапонтович демонструє свої творчі досягнення, збагачені сонячною палітрою.

О. Ф. Саєнко справжній чародій кольору, багатство якого в нього невичерпне. Як невичерпне його талановите поетичне мистецтво, що йде від народу, з самих його глибин. Таке мистецтво житиме вічно.

Леонід РУСЕЦЬКИЙ.

МАЙСТЕРНІСТЬ ЗРОСТАЄ

Для успішного виконання виробничих завдань та підвищення якості виробленої продукції, велике значення має виховання колективу, прищеплення його членам вмисливості до себе та почуття товариської взаємодопомоги.

Чотири місяці тому на нашому підприємстві було створено ще одну швейну бригаду. З різних цехів прийшли сюди люди. В основному це були учні, які шили раніше брезентові рукавички. А на новому місці їм необхідно було опанувати пошиття чоловічих спецплащів.

Не все одразу виходило. Щоб допомогти робітницям якнайшвидше засвоїти швейні операції, я весь час тримала їх роботу, як кажуть, у полі зору. З тими, кому давалося важко, залишалася після зміни.

Перший місяць бригада викона-

ла виробничий план на 88 процентів, а тепер виконання місячного завдання становить щонайменше 110 процентів. Підвищилася якість продукції.

Перед в ювілейному змаганні ведуть кращі швейні бригади: К. О. Самойленко, М. І. Золотарьова, Є. Х. Глуцькевич, М. К. Різничук та багато інших. Змінні норми вони систематично виконують на 117—119 процентів.

До 100-річчя з дня народження В. І. Леніна швейні бригади вже заощадили близько 400 котушок швейних ниток. А тепер борються за те, щоб до 22 квітня ц. р. овоїти 2—3 суміжні професії. Це дасть можливість в разі потреби проводити взаємозаміни на робочих місцях.

Л. СЕРДЮК.

Майстер Конотопського УВП.
Сумська обл.

ЙДУТЬ ЗВІТИ І ВИБОРИ

У первинних організаціях Лебединського міжрайвідділу УТОГ розпочалися звітно-виборні збори у сільських первинних організаціях.

У Лебединській міській первинній організації, Будильській та Ворожбянській первинних організаціях звіти і вибори пройшли при високій участі членів Товариства.

Планом міжрайонного відділу звіти і вибори в первинних організаціях передбачено закінчити до 1 березня 1970 року.

М. ЛУЖКОВ.

ЗА ПУТІВКАМИ МІЖРАЙВІДДІЛУ

Зима — пора відпочинку трудівників села. В нинішньому році за путівками Славутського міжрайвідділу УТОГ чимало колгоспників — членів УТОГ провели свою відпустку в будинку відпочинку «Сосновий бір», що в Пушці-Водиці під Києвом.

Серед тих, хто вже відпочив,

передовики сільського господарства — доярки Ольга Лебідь з артілі ім. Куйбишева, Ніна Соцька з колгоспу ім. Калініна, Віталій Харчук з артілі ім. XXIII з'їзду КПРС та багато інших.

А. СЛАВУТСЬКИЙ.

Хмельницька обл.

ВІДПОВІДАЄМО ПРАЦЕЮ

Влітку минулого року швейний цех Садгірського учбово-виробничого підприємства перейшов у нове виробниче приміщення. Робітники задоволені новим цехом.

Приємно і радісно працювати в такому приміщенні, де багато світла і свіжого повітря. На вікнах тут штори з приємної тканини, а посеред цеху — квіти.

У відповідь на турботу ми прагнемо відповісти сумлінною працею і міцною трудовою дисципліною. Виробничий план минулого року колектив виконав на 112,3 процента, 99 процентів продукції випущено першим сортом. Протягом року цех не мав жодної рек-

ламації, а робітники — адміністративних стягнень.

Більшість трудівників цеху удостоєні високого звання ударників комуністичної праці, Є. К. Кисельов, Є. Ю. Чернишук, Л. Д. Станчева, Х. Н. Ковальчук, А. І. Степанюк, Д. В. Примака, М. Н. Урсуляк та Н. Ф. Легчун носять це почесне звання уже шостий рік.

Готуючи гідну зустріч Ленінському ювілею, трудівники цеху взяли зобов'язання: виробничі завдання п'ятиденки виконувати за чотири дні.

Робітники цеху: Л. Аузяк, С. Сікач, І. Гончарук.

для республіканської ювілейної виставки глухих.

М. ГЛОДІН.

НА КУРСОВІЙ БАЗІ

Двадцять майбутніх перекладачів із Чернігова, Ворошиловграда, Дніпродзержинська та інших міст України зараз проходять навчання на Курсовій базі УТОГ.

Після організаційних годин слухачі приступили до вивчення програми. Через два місяці при допомозі викладачів Є. Сапожникової та С. Кушнір ми успішно справим-

Г. Улятовська — штампувальниця арматурного цеху Ворошиловградського учбово-виробничого підприємства № 1. Вона з честю носить високе звання ударника комуністичної праці. Змінні норми щоденно виконує на 135—140 процентів.

Фото І. ЩЕРБАНЮКА.

СЛІДАМИ НЕОПУБЛІКОВАНИХ ЛИСТІВ

До редакції газети звернувся зі скаргою учень індивідуального виробничого навчання Черкаського УВП Д. Боршевський. В ній він зазначав, що вже давно закінчився строк його навчання на виробництві, але й досі йому не присвоєно кваліфікаційний розряд.

Скарга була надіслана на розгляд директорів підприємства А. Курносову. Нещодавно редакція одержала від нього відповідь: рі-

Розряд присвоєно

шенням кваліфікаційної комісії підприємства від 2 лютого Д. Боршевському присвоєно II розряд верстатника. Тепер він працює самостійно на торцювальному верстаті з механічною подачею за відрядною оплатою праці.

Робота однозмінна, це дозволяє йому відвідувати вечірню школу робітничої молоді.

Сигнал почуто

Група робітників Ворошиловградського учбово-виробничого підприємства № 1 надіслала до редакції скаргу. В ній йшлося про те, що покривля шліфувального

цеху тече, що шліфувальні верстати в аварійному стані. При перевірці факти підтвердилися. Як повідомив редакцію директор УВП І. Є. Бабич, намічено ряд заходів для поліпшення стану цеху.

Г. ГУСЕВА.

РОЗПОВІДЬ ВЕТЕРАНА

Нещодавно в клубі глухих Новомосковського міжрайонного відділу відбувся цікавий вечір. Глухих трудівників відвідав член партії з 1919 року, учасник громадянської війни тов. Курочкін. У свій час йому довелося бачити і слухати Володимира Ілліча. Гість роз-

повів присутнім про великого вождя трудящих всього світу, про полум'яні роки громадянської війни.

Опісля були проведені «Голубий вогник» та різні масові ігри.

О. ЗАСТАВА.

РОБОТА ПОЖВАВИЛАСЬ

Значно пожвавилася культурно-масова і політ-виховна робота серед глухих Волині в дні всенародної підготовки до святкування 100-річчя з дня народження В. І. Леніна. У всіх клубах області організовано і успішно пройшла Ленінська естафета.

Гуртківці художньої самодіяльності Луцького клубу зі своїми творчими звітами побували у багатьох містах і селах області, де живуть і трудяться члени УТОГ.

На честь Ленінського ювілею в Луцькому клубі часто відбуваються цікаві зустрічі з ветеранами

громадянської та Великої Вітчизняної воєни, старими більшовиками, знатними людьми області. Прочитано цикл лекцій та бесід про життя і діяльність Володимира Ілліча, зокрема «Ленін і народ», «Ленін і Західна Україна», «Ленін і Жовтень», «Стиль ленінської роботи», «Учитись у Леніна працелюбності і організованості» та інші. Проводяться мімічні читання спогадів про Леніна М. Горького, Н. К. Крупської, А. І. Ульянової—Елізарової.

Зараз провадиться відбір кращих робіт гуртків «Умілі руки»

НАШЕ ЖИТТЯ 3

27 грудня минулого року була надрукована стаття «Почин Львів'ян — усім облідидам УТОГ», в якій розповідалось про ініціативу Львівського облідида УТОГ, за клопотанням якого обласний відділ народної освіти затвердив положення про першу обласну спартакіаду шкіл-інтернатів для глухих та слаббчучих дітей.

У редакцію газети надходять запити, у яких керівники обласних відділів УТОГ просять більш детально розповісти про програму, час і місце проведення заліку спартакіади та про витрати, зв'язані з цими заходами.

Нижче друкуємо окремі витримки із положення про першу обласну спартакіаду шкіл-інтернатів.

I-ий етап спартакіади проводився в школах-інтернатах з 1 листопада 1969 року. Фінал спартакіади буде проводитися у слідуочі строки:

1. Шашки — 1 лютого 1970 року (м. Львів).
2. Шахи — 17—18 січня 1970 року (м. Львів).
3. Настільний теніс — 14-15 березня 1970 року (м. Підкамінь).
4. Лижні змагання — 14 лютого 1970 року (м. Львів).
5. Волейбол — 23—24 травня 1970 року (м. Нестерів).
6. Піонерське чотириборство — 17 травня 1970 року (м. Львів).
7. Легка атлетика — 17 травня 1970 року (м. Львів).

I. Шашки — склад команди: 4 хлопчики і 2 дівчинки — 5—8 класи; 3 юнаки і 2 дівчини — 9—12 класи.

II. Шахи — склад команди: 3 хлопчики і 1 дівчинка — 5—8 класи; 3 юнаки і 1 дівчина — 9—12 класи.

Змагання по шашкам і шахам провадяться за круговою системою згідно з шахово-шашковим кодексом СРСР для командних змагань. Команда-переможець визначається по найбільшій кількості очок, які вона набрала у всіх турах.

III. Настільний теніс — змагання особисто — командні, склад команди: 3 хлопчики і 2 дівчинки — 5—8 класи; 3 юнаки і 2 дівчини — 9—12 класи. Змагання проводяться за круговою системою в підгрупах по ракетках.

IV. Волейбол — склад команди: 8 чоловік. Залік по одній команді серед юнаків і по одній команді серед дівчат — 9—12 класи, а також по одній команді хлопчиків і дівчаток — 5—8 класів.

V. Лижні змагання — змагання особисто-командні, склад команди: 5 хлопчиків і 3 дівчинки — 5—8 класів. Дистанція для хлопчиків — 2 кілометри, для дівчаток — 1 кілометр. 5 юнаків і 5 дівчат — 9—12 класи. Дистанція для юнаків — 3 кілометри, для дівчат — 2 кілометри. Командне місце визначається по найменшій сумі часу у юнаків і дівчат. За кожного не виставленого учасника команді нараховується штрафний час.

VI. Піонерське чотириборство (біг 60 метрів, стрибки у довжину і висоту з розбігу, кидання тенісного м'яча). Склад команди: 10 хлопчиків і 6 дівчаток. В залік команди йдуть кращі результати 8 хлопчиків і 5 дівчаток.

VII. Легка атлетика. Склад команди: 8 юнаків і 7 дівчат. Програма змагань:

юнаки: біг на 100, 400, 800 метрів. Стрибки у довжину, висоту, метання гранати (700 грамів), штовхання ядра, естафета 4×100 метрів;

дівчата: біг на 100 і 400 метрів, стрибки у довжину, висоту, метання гранати (500 грамів), штовхання ядра, естафета 4×100 метрів.

Зустріч закінчилася мирно. Чемпіоном Одеського облідида УТОГ став Б. Дедученко. Друге місце забезпечив собі незмінний учасник зональної першості тов. В. Расколуца.

Фото І. ГОЛУБЕВА.

У кожному виді програми спартакіади дозволяється виставити по три учасника. Залік — по двох кращих результатах. Кожному учаснику надається право виступати не більше ніж у 3 видах (без врахування естафети). Командна першість визначається по найбільшій кількості очок, набраних учасниками у всіх видах програми (за таблицями видання 1962 р.).

ПОРЯДОК ВИЗНАЧЕННЯ ПЕРМОЖЦІВ СПАРТАКІАДИ

У залік командної першості спартакіади входять всі види спорту, які вказані в програмі.

Загально-командна першість визначається за найменшою кількістю балів (очок), які команди одержали по вказаних видах спорту.

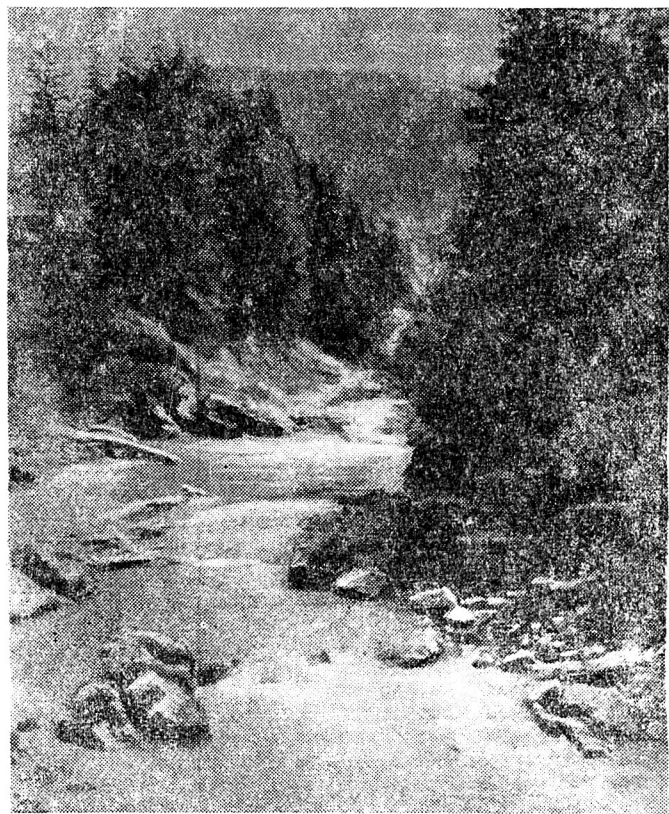
За перше місце у кожному виді програми команді нараховується 1 бал (очко), за друге — 2, за третє — 3 і т. д.

Колектив, який не взяв участі у якому-небудь виді програми, одержує останнє місце плюс один штрафний бал (очко).

Витрати по забезпеченню учасників харчуванням, розміщенням, проїздом в обидва кінці, оренда місць змагань, оплата суддівської колегії та нагородження переможців несуть школи-учасники змагань.

И. ЗДОРОВИЛО.

На фотоконкурс

ГІРСЬКА РІЧКА.

Фото С. ГУЦУЛЯКА.

м. Івано-Франківськ.

ЧИТАЧІ ПОВІДОМЛЯЮТЬ

Провести зустріч робітників Черкаського учбово-виробничого підприємства з учнями Смілянської спецшколи-інтернату задумали давно і тільки місцеві художники, яким облідида замовив подарунок учням, затримували виконання цього замислу.

І ось, наприкінці минулого місяця, робітники УВП виїхали в гості до школярів. Уже біля воріт школи нас зустріли сотні дитячих очей. Діти запросили гостей до школи, показали їм свою Ленінську кімнату, де знаходяться численні їх вироби, розповідали самі, багато розпитували робітників про їх життя та працю.

Голова облідида УТОГ Г. Кузуб коротко розповів школярам та вчителям про підготовку глухих області до Ленінського ювілею, вручив учням подарунок-портрет В. І. Леніна.

Учасники художньої самодіяльності Черкаського Будинку культури показали учням великий концерт, а також цікаву виставу «Мій син».

Від цієї зустрічі залишилися задоволеними і учні і робітники.

В. ВИШНЕВСЬКА.

Перекладач.

Наприкінці січня Тернопільський обласний відділ УТОГ провів фінальні змагання на першість області по лижних гонках на дистанції в 10 кілометрів.

Особисту першість завоював Ярослав Сокуляк, його час — 39

хвилин 30 секунд.

Командну першість вибороли лижники Тернопільського клубу.

М. ОПАНАСЮК.

Тренер.

На останніх загальних зборах членів УТОГ м. Славути обговорювалися два питання: про роботу редколегії стінної газети та про роботу спортивної ради клубу.

Обраний новий склад редакційної колегії та спортивної ради. Очолювати роботу останньої доручили перекладачі З. Горячеві.

Після зборів лектор міського товариства «Знання» провів бесіду про план будівництва та реконструкцію міста.

А. АРІН.

Закінчився розіграш першості з шахів та шашок серед глухих спортсменів Запорізької області. Чемпіоном з шахів став В. Наджос, робітник автозаводу «Комунар». Чемпіонкою — Люба Хмура, робітниця Запорізького УВП.

Не обійшлося без несподіванок. Вперше піднявся на найвищу сходинку п'єдесталу пошани шашкіст Іван Ревуцький з м. Пологи. У вирішальній партії він переміг досвідченого В. Щелкова, якому до чемпіонського титулу не вистачило пів-очка.

С. МОРДУШЕНКО.

Стрийський будинок культури глухих веде літопис з 1949 року.

Тоді ж і почали свій творчий шлях самодіяльні митці А. Мончак і А. Гресько.

За двадцять років ними виконані провідні ролі у п'єсах Т. Г. Шевченка «Наймичка», «Катерина» та інших. Зараз аматори сцени беруть участь у виставі «Любов Ярова». Фотографії А. Мончака та А. Греська назавжди залишаться на Дошці пошани Будинку культури.

Р. ЗБОРІВСЬКИЙ.

На почесному місці президії зльоту передовиків сільського господарства Одеської області сидить літня людина. Не знає, де дівати свої великі натружені руки. Видно, що вона почуває себе невпевнено в цій незвичній для неї обстановці. Це — Фока Іванович Москвичов. Більше 20 років працює він доярком у Велико-Михайлівському районі в радгоспі «Росія».

У Фоки Івановича Москвичова є чому повчитися. В його групі 18 корів, а середньорічний надій від кожної — 3500 літрів. Такими трудовими здобутками не кожна доярка похвалиться. По праці і шана. Ветеран радгоспного виробництва користується великим авторитетом серед односельчан, його фото вміщено на Дошці пошани радгоспу.

О. СУХАНОВ.

ЮРИДИЧНА КОНСУЛЬТАЦІЯ

ЗАПИТАННЯ: Який порядок виплати виробничих премій робітникам і службовцям, що працювали неповний обліковий період, за який видається премія?

ВІДПОВІДЬ: Особам, що працювали неповний обліковий період, за який виплачується премія (місяць, квартал, сезон), і були звільнені з роботи в зв'язку з призовом в Радянську Армію, виходом на пенсію по старості або інвалідності, в зв'язку з скороченням штатів, а також з інших поважних причин, перелік яких встановлює адміністрація за погодженням з фабзавмісцевком профспілки, премія видається за час, який вони фактично працювали в даному обліковому періоді. Новоприйнятим на роботу премія за пропрацьований час у першому обліковому місяці виплачується за розсудом керівника.

ЗАПИТАННЯ: Який порядок користування повітряним транс-

портом при службових відрядженнях?

ВІДПОВІДЬ: Згідно з постановою Ради Міністрів СРСР № 795 від 6 жовтня 1969 року особи, які їдуть у службові відрядження, можуть користуватися повітряним транспортом незалежно від дальності поїздки. Дозволу керівника підприємства, установи чи організації для цього не потрібно. Витрати на оплату проїзду зараховуються при пред'явленні в бухгалтерію авіаквитків.

ЗАПИТАННЯ: Який режим робочого часу у осіб з ненормованим робочим днем?

ВІДПОВІДЬ: На працівників з ненормованим робочим днем повністю поширюється розпорядок робочого дня, тобто вони вчасно повинні приходити на роботу і йти з неї, використовувати перерви відповідно до правил внутрішнього розпорядку, а також дотримувати правил обліку робочого ча-

су, які діють на даному підприємстві або в установі. Особи з ненормованим робочим днем на загальних підставах звільняються від роботи у вихідні і святкові дні.

Працівники з ненормованим робочим днем, у випадках виробничої потреби, можуть залучатись до роботи понад нормальний робочий час без додаткової оплати. Переробіток компенсується наданням додаткової відпустки тривалістю до 12 робочих днів. Конкретна тривалість цієї відпустки для різних категорій трудящих встановлюється адміністрацією підприємства або установи за погодженням з фабзавмісцевком профспілки.

Пунктом 2 постанови Ради Міністрів СРСР від 29 серпня 1953 року встановлено, що переробіток, який допускається понад нормальний робочий час, не повинен перетворювати ненормований ро-

бочий день у подовжений робочий день. Адміністрація не має права систематично залучати працівників з ненормованим робочим днем до роботи в позаурочний час або ж заздалегідь зобов'язувати їх до певного переробітку понад нормальний робочий час. Тому, відповідно до ст. 4 постанови Наркомпраці СРСР від 13 лютого 1928 року, коло обов'язків осіб з ненормованим робочим днем повинно бути точно визначене правилами внутрішнього розпорядку, службовими інструкціями і т. д. з урахуванням виконання обов'яз-

ків, як правило, в нормальний робочий час. В тих випадках, коли працівник з ненормованим робочим днем виконує роботу, яка не входить в коло його обов'язків, ця робота підлягає додатковій оплаті як виконання особливого завдання.

Водіям автомобілів за ненормований робочий день провадиться доплата до заробітку в розмірі від 15 до 25 процентів відповідної частини місячної тарифної ставки за відпрацьований час.

А. СТЕСІН.

Юрист.

Редактор О. БОРИМЧУК

НАША АДРЕСА: м. Київ-5, вул. Червоноармійська, 74, тел. 67-38-43.

«Наша жизнь» — орган Центрального правління Українського общества глухих.